GRATVLATORIA DICATA

Serenifs. ac Potentifs.

CAROLO REGI,

e *Caledone* ad *Trinobantes* Suos reverso.

Authore ALEX: GIL, Londinate.

Virg.

——*Nihil Illo triste recepto.*

Excusa Londini sumptibus Ioh: Waterson.

1641.

CAROLO *Reduci*—

Vo nihil in terris augustius aspicit æther,
Salve, Rex invicte, precésq; ac vota Tuorũ
Accipe, quo vultu *Fergusia* regna serenas,
Clavibus innumeris & vectibus ærea *Iani*
Limina, & ingentes occludens obice portas;
Dum paci studuisse libet, dum palma curules
Negligit, & lauro inermes præfertur olivæ:
Vsque adeò, ut tristes populis inimica quietis
Quos *Eris* ipsa metus, ac dudum moverat iras,
Iras, atque metus *Amnestia* sopiat omnes.
Hoc Tibi debebit pacata *Britannia* Princeps,
Quo nihil in terris divinius aspicit æther.
Hæserat in patriæ nostræ cervicibus agmen
Scotigenûm, exiguóque rubentem sanguine *Tinam*
Viderat. Extemplò temeraria facta Senatus
Reprimit, & prudens nullos habitura triumphos
Bella vetat. Verùm, constant quia *Scotica* magno
Hospitia, & dives pretiosi vena metalli
Defluit ad *Boream*; tandem, cunctante Senatu,
Rex iter instituit. Properanti obsistere tentant

Conjugis amplexus, & Patrum provida cura
Dum Regi timuisse juvat. Rex ipse timere
Nescius, haud ullas voces tractabilis audit,
Propositique tenax, quæcunque obstare videntur,
Vota, preces, lacrymas, Rex amovet omnia solus,
Quo nihil in terris constantius aspicit æther.
Longa decem populo tulerant fastidia menses;
Necdum Arctoa phalanx alienos liquerat agros.
Rex iter ingreditur, rapido velocior *Herme*,
Cùm tenues ventos, aut turbida nubila tranat.
Tendit in armatos solus, proh numina! sacri
Tantus honor, tanta est justi fiducia Sceptri,
Tantumque in propriâ Rex Majestate reponit.
Vtque soles posito, *Neptune*, tricuspide telo,
Cùm grave spirantes coëunt in prælia venti,
Et nigram glomerant hyemem, dispellere nubes,
Et prohibere *Euros*, clarumque reducere solem:
Haud secùs insolitos æstus, populique tumultus,
Arma, minas, iras, Rex dissipat omnia solus,
Quo nihil in terris animosius aspicit æther.
Postquam etenim Princeps *Northumbria* contigit arva,
Sidereisque oculis densa agmina circumspexit;
Quis furor ô cives? inquit, quæ tanta libido
Ferri? quidve opus est tanto concurrere motu,
Quos DEVS in propriam voluit coalescere gentem?
Quò spectant gladii? quò belli fulmina? quorsum
Hinc acies, atque hinc acies adstare *Britannas*,
Vibratosque enses in mutua pectora cerno?

Quòd

Quòd si tantus amor, rigidi vel copia *Martis*;
Tempus erit, vestras cùm sentiet *Austria* vires
Perfida, & injustâ gaudentes cæde *Sicambri*.
Interea jussu Nostro deponite ferrum;
Tuque prior, gelidæ sedes cui junctior Arcto,
Projice tela manu, sanguis meus. Ocyùs omnes
Demittunt clypeos, & sacrum numen adorant.
Sic pius eloquio Rex temperat omnia solus,
Quo nihil in terris moderatius aspicit æther.
Protinus ad *Twedam*, quà proxima meta viarum,
Deducunt Regem, sequiturque exercitus omnis.
Et jam armata cohors sunt Regia munimenta.
Tandem *Edinburgi* turres & mœnia victor
Celsa tenet, pacemque Suis optantibus affert.
Convocat extemplò Proceres, populumque frequentem
Ipse, salus populi, cœlique potissima cura.
Qualis in æthereo regnans *Saturnius* orbe,
Celsior ipse loco, diis consiliantibus olim
Iura dabat, tacitique sedebant undique divi:
Talis sceptra tenens, solioque insignis avito
CAROLVS Heroũm mentes & pectora mulcet.
Sic pius ingenio Rex ordinat omnia solus,
Quo nihil in terris prudentius aspicit æther.
Iamque opere exacto, quoniam pax reddita terris,
Et vibrare manu crepitantia desinit arma
Vtraque gens, (totumque istoc agnoscimus omnes
Muneris esse Tui) quin & nova fœdera inire
Gestit, ut unanimum Concordia firmet amorem;

Alitibus tandem faustis & Numine dextro
CARLE Redux, Pater *Angligenis* Princépsque vocari
Semper ames, trabeamque Tuásque resumere habenas.
Aspice quæ coëant gentes, quos turba tumultus
Sæva ciet, violenta, ignara, infesta quieti,
Dum sacra diruere, & templis avertere Numen
Certatim satagunt: nec Te *Brownistica* fallat
Larva, inimica DEO, Clero, Patriæque, Tibique,
Quo nihil in terris sublimius aspicit æther.
Si fœda impietas stabulis confundere templa
Ausit, ut obsistat vero fanaticus error;
Hoc si *Brutigenûm* meruerunt pendere mores,
Ne pietate gravis, CHRISTI Regisque satelles,
Sacra colens, sacram tueatur Episcopus ædem;
Si nullam sancta est habitura Ecclesia pacem;
Si nulla in terris regio, quà floreat usquam
Vera Fides; victum si Protestantibus omnem,
Et cultum, & libros, & opes, delubraque Puri-
tanica turba negat: *Romam, Tiberimque, Padúmque*
Redde oro miseris, iterumque revolvere mores
Da, Pater, *Ausonios Anglis*, cœlique DEIque
Quo nihil in terris reverentius aspicit æther.
Sed meliùs populo DEVS, & cum Rege Senatus
Prospiciet, solers utramque avertere pestem.
Interea colat Hic Regem, sed sospitet Ille,
Ille, Suos sancto qui chrismate muniit Vnctos,
Et quotcunq; Tuum venerantur, CAROLE, sceptrum,
Incolumi pia jam domino soteria mittant.

Quid

Quid quòd ego primus, cui Te nil triste recepto,
Regis in occursum Musâ properante, dicârim
Quale mihi *Aonio* rediens a vertice carmen
Dictavit *Phœbo* notissima *Calliopea!*
Ille Tibi quoniam non displicuisse meretur,
Qui salvatricem labiis attingere dextram
Festinat; veniam des, Optime, Maxime Regum,
Quo nihil in terris clementius aspicit æther.

———— *Humillimè dedicavit*

A. G.